

Side maa vi indrømme, at de Mennesker, Loven omhandler, ere ret uheldigt stillede. Det er kun smaa Lønninger, de oppebære for Tiden, og de trænge selvfølgelig lige saavel som andre Statstjenestemænd til at have en vis Sum for at kunne leve og leve nogenlunde ordentligt. Da man nu i Forfjor forhøjede Lønningerne for den laveste faste Officersklasse, og da vi have den Mening, at naar vi skulle have Militærvæsen, maa de Mennesker, som skulle beskæftiges der, ogsaa have en Lønning, de kunne leve af, have vi sluttet os til Hovedtanken i Forslaget. Der er imidlertid nogle faa Punkter, hvor vi have stillet Forslag om Ændringer, som vi mene i betydelig Grad vilde forbedre Forholdet for adskillige af disse Mennesker, Loven omhandler. Jeg skal tillade mig kort at gøre Rede for disse Ændringsforslag.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 tage Sigte paa ogsaa at yde Væbningsmandskabet her i København en Betaling eller Lønning lige med den, som ydes andre indkaldte værnepligtige. Vi mene nemlig, at disse Mennesker have Krav paa at faa en Erstatning for den Tid, de spillede med at deltage i Væbningens Øvelser, og det saa meget mere, som det er en Byrde, der kun paalægges det Forstærkningsmandskab, som har Bopæl i København, medens de ude i Provsbyerne ere fritagne for denne Tjeneste. Det er altsaa en ren Undtagelsesstilling, de Mennesker have, som bo herinde i Byen. Vi synes derfor, at Billighed taler for, naar man paalægger dem denne Ekstrabyrde, da at give dem Erstatning derfor. Jeg kunde endda ønske, at den Lønning, disse Mennesker skulde have, blev noget større end de andre værnepligtiges Lønning. Men det turde vi ikke stille Ændringsforslag om, da vi mente, at det ikke kunde gennemføres. Naar vi mente, at de burde have noget større Lønning end de andre, har det endnu en Grund foruden den, jeg allerede har nævnt, nemlig den, at de saa godt som alle ere Familiefædre. Der er en Mængde Smaafolk iblandt dem, som daarligh have Raad til at undvære noget af deres Arbejdsfortjeneste, og vi have derfor ment, at de burde have nogen Erstatning herfor. Der er Folk blandt dem, som maaske endog miste deres Arbejde ved at blive indkaldte til disse Øvelser, og en hel Del af dem maa stille Stedfortrædere paa Arbejdsstedet og betale ret højt derfor. De første 3 Ændringsforslag gaa altsaa ud paa at stryge i Lovforslaget de Bestem-

melser, hvorefter Væbningsmandskabet ikke skal lønnes.

Til § 8 have vi stillet nogle Ændringsforslag, som gaa ud paa at stille enkelte Tjenestemænd noget gunstigere, end Lovforslaget forudsætter. Under Nr. 5 stille vi Forslag i saa Henseende for de saakaldte Fortsmede, idet vi foreslaa, at de ligestilles med Oversergenter med en Begyndelsesløn af 1,620 Kr., medens Begyndelseslønnen i Lovforslaget er fastsat til kun 1,020 Kr., stigende i Løbet af 28 Aar til 1,860 Kr. Det vil altsaa kun være Begyndelseslønnen, der forhøjes for disse faa Mennesker — jeg tror, det er 3 Mænd, det drejer sig om, altsaa ikke noget stort Tal. Da vi ere stærkt i Tvivl om, at det vil være muligt at faa tilstrækkelig dygtige Folk til en Begyndelsesløn, der ligger langt under, hvad en dygtig Arbejder i dette Fag kan erhverve sig paa et privat Værksted, mene vi, at disse Mennesker maa stilles noget gunstigere, end Lovforslaget forudsætter, det vil ellers neppe være muligt at faa fuldt ud dygtige Folk, og det mene vi, det bør være. Det er endog saadan, at den Slutløn, disse Mennesker kunne naa, ikke er større end den, en dygtig Arbejder i samme Fag kan faa i en privat Virksomhed som Begyndelsesløn. Vi stille altsaa Ændringsforslag om, at disse Folk ikke ligestilles med Skrivere, Proviantforvaltere o. s. v., men rykke noget op, hvortil altsaa Ændringsforslagene under Nr. 5 og 8 sigte.

Ændringsforslagene under Nr. 6, 7 og 9 tage Sigte paa for det første at øge de Lønningstillæg, der skulle ydes Skrivere, Proviantforvaltere og Mekanikerassistenter, saaledes, at Slutlønnen naas efter 20 Aars Tjeneste i Stedet for, som i Lovforslaget foreslaaet, i Løbet af 28 Aar. Vi foreslaa at forhøje disse Lønningstillæg fra 120 til 168 Kr. Vi foreslaa endvidere under Nr. 7 og 9, at for Mekanikerassistenter og Fortsmede, der saa vidt mig bekendt rekruteres fra et bestemt af Hærens Værksteder, nemlig Kanonværkstedet, medregnes til deres Anciennet den Tid, de have arbejdet paa dette Værksted — det skal nok være omkring 10—14 Aar, de i Regelen have været paa Værkstedet, inden de faa Plads enten som Fortsmede eller Mekanikerassistenter. Der synes at være ikke saa lidt Rimelighed i, at dette sker, idet de, hvis de, som Regelen er, ere henimod 40 Aar, inden de komme ind i disse Pladser, og ikke kunne naa Slutlønnen før efter 28 Aars Forløb — det gælder i hvert Tilfælde for Mekanikerassistenterne —